

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ นั้นตามลำดับกันไปในการรู้จักพ่อเช่นที่ท่านเป็นและในสิ่งที่ท่านเป็น หากทุกคนจะตระหนักรู้จักท่านได้ ก็จะมีฝูงชนที่มากมายที่นี่
- คำถาม:** เมื่อใดเสียงของการเปิดเผยจะกระจายไปทุกหนแห่ง?
- คำตอบ:** เมื่อมนุษย์พบว่าพระเจ้าเองได้มาเพื่อทำการก่อตั้งโลกใหม่ด้วยการทำลายโลกเก่านี้ พ่อผู้ที่ประทานหลุดพ้นแก่ทุกคนได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของเราแก่เรา เมื่อมีศรัทธานี้ การเปิดเผยจะเกิดขึ้นและจะมีความปั่นป่วนทุกหนแห่ง
- เพลง:** ฝนของความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงสองบรรทัดนี้ ฝนของความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก โลกไม่รู้ว่าใครคือผู้เป็นที่รัก แม้ว่าจะมีลูกๆ มากมาย ลูกๆ มากมายก็รู้ว่าพวกเขาควรจะระลึกถึงพ่ออย่างไร พวกเขาไม่รู้ว่าจะจดจำท่านได้อย่างไร พวกเขาลืมท่านช้าแล้วช้าเล่า พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือจุด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และลูกต้องจดจำท่าน จงปลูกฝังการฝึกฝนของการจดจำระลึกถึงในตนเองเช่นนั้นที่การจดจำระลึกถึงนั้นจะมั่นคง ในเวลาสุดท้ายลูกควรจะจดจำไว้เท่านั้นว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนมีร่างกายแต่เก็บความรู้ของการเป็นดวงวิญญาณไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อ แทบจะไม่มีใครจดจำพ่ออย่างที่พ่อเป็น ลูกๆ มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก พ่อได้อธิบายว่าเขาหรือเธอจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้จนกว่าลูกจะให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครบางคน ก่อนอื่นใดพวกเขาควรรู้ว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนคือพ่อของเรา, พระเจ้าของกิตะ, และท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน เวลานี้ท่านกำลังเล่นบทบาทของการประทานหลุดพ้น หากพวกเขามีศรัทธาในสติปัญญาเกี่ยวกับประเด็นนี้ บรรดาผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดอาจจะมาที่นี่ในหนึ่งวินาที จะมีความโกลาหลอย่างยิ่งในบาร์ด หากพวกเขารู้ว่าเวลานี้โลกนี้กำลังจะถูกทำลายคงจะมีคิวแถวจากบอมเบย์ถึงอาบู อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถมีศรัทธาเช่นนั้นได้อย่างรวดเร็ว ลูกรู้ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พวกเขาทั้งหมดจะยังคงหลับใหลอยู่ในการนอนหลับที่ลึก และแล้วในเวลาสุดท้ายอิทธิพลของลูกจะกระจายออกไป การมีศรัทธาในประเด็นพระเจ้าของกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวานั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! หากสิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีก็จะมีเสียงนั้นดังไปทั่วทั้งบาร์ด ถึงกระนั้นเมื่อลูกอธิบายกับใครบางคน คนอื่นจะบอกว่าเขาถูกร่ายเวทมนตร์ใส่เขา ต้นไม้ไม่ต้องเติบโตอย่างช้ามาก ยังมีเวลาเหลืออยู่เล็กน้อย ลูกยังมีเวลาที่จะทำความเพียรพยายาม ลูกอธิบายกับคนที่มีความเชื่อ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ในหมู่ลูกๆ เช่นกัน ลูกบางคนไม่เข้าใจความรู้นี้ หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ก็ไม่สามารถมีสภาพนั้น พ่อเข้าใจว่าศรัทธาของลูกเป็นเช่นไร! ถึงกระนั้นลูกบางคนแทบจะไม่จดจำพ่อแม้กระทั่งหนึ่งหรือสองเปอร์เซ็นต์! แม้ว่าพวกเขาอาจจะนั่งอยู่ที่นี้ พวกเขา ก็ไม่มีความรักต่อพ่อ ต้องมีความรักและโสดที่นี้ หากพวกเขามีความรักต่อพ่อ พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาต้องทำตามศรัทธาในทุกอย่างก้าว เรากำลังกลายเป็นนายของโลก มีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครึ่งวงจรและเหตุนี้เองเวลานี้จึงต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและการจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดนั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ถ้าพวกเขาทำเช่นนี้จะมีประกายเช่นนั้นบนใบหน้าของพวกเขา เมื่อหญิงสาวแต่งงานและสวมเครื่องประดับ ใบหน้าของเธอจะมีความสุขอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามที่นี้บางคนแม้กระทั่งไม่จดจำเจ้าบ่าวและดังนั้นใบหน้าของพวกเขาจึงเหี่ยวเฉา อย่าได้ถามเลย! เมื่อหญิงสาวแต่งงานใบหน้าของเธอจะมีความสุขมากในขณะที่ใบหน้าของหญิงสาวบางคนเป็นเหมือนซากศพแม้กระทั่งหลังแต่งงาน มีทุกประเภท! บางคนสับสนเมื่อพวกเขาต้องไปที่บ้านอื่น เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ จำเป็นต้องใช้ความพยายามเพื่อที่จะจดจำพ่อ เป็นที่จดจำเกี่ยวกับช่วงเวลาสุดท้าย “ให้ถามโก๊ปและโก๊ปปีเกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส” ลูกต้องสร้างสภาพของการพิจารณาว่าตนเองเป็นโก๊ปและโก๊ปปีและมีการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน พ่อมาและกำลังให้มรดกนั้นแก่ลูก ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายเมื่อลักษมีและนารายณ์จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขา พ่อก็มาและสอนราชาโยคะแก่พวกเขาและให้อาณาจักรของเขาแก่พวกเขา รูปภาพของลักษมีและนารายณ์คือรูปภาพอันดับหนึ่ง ลูกรู้พวกเขา มีการกระทำเช่นนั้นในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของเขาและเวลานี้พ่อกำลังสอนลูกถึงวิธีที่จะมีการกระทำเหล่านั้น ท่านพูดว่า: จงกลับมา มานมานะบาฟ! อยู่อย่างบริสุทธิ์! อย่ากระทำบาปใดๆ เพราะเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญนายแห่งสวรรค์ มายาราวันได้ทำให้ลูกกระทำบาปเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้จงถามตนเองว่า: ฉันทำบาปอะไรไหม? ฉันเฝ้าแต่ทำ

การกระทำที่เป็นบุญหรือไม่? มันกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดหรือไม่? พ่อพูดว่า: จงกลับมา “มานมานะบาฟ”! ลูกต้องถามว่า: ใครพูดว่า: มานมานะบาฟ? ผู้คนเหล่านั้นอ้างว่ากษณะพูดสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวาพูดสิ่งนี้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พร้อมกับวันเกิดของชีวาก็มีวันเกิดของกิตะด้วยเช่นกัน พร้อมกับวันเกิดของกิตะก็มีวันเกิดของกษณะด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายในอนาคต ลูกต้องเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของราชาโยคะ ลูกสามารถพิสูจน์ได้ว่าพระเจ้าแห่งกิตะไม่ใช่ศรีกษณะ, แต่เป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน แล้วความคิดเห็นเกี่ยวกับการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจะถูกโยนทิ้งไป เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ประทานหลุดพ้นแก่ทุกคนและผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ท่านเรียกว่าผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามผู้คนพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งที่พวกเขาพูด! พวกเขาพูดถึงศาสนาอะไรก็ตามที่เข้ามาในจิตใจของพวกเขา มีสามศาสนาหลัก ศาสนาเทพดำเนินไปครั้งวงจร ลูกรู้ว่าพ่อก่อตั้งศาสนาบราห์มิน, ศาสนาเทพ และศาสนาจักรบ โลกไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นเป็นหลายแสนปี ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปสูงส่งที่สุดในทุกศาสนา อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ลืมนิยามของตนเองและกลับมาไม่นับถือหรือเชื่อในศาสนาใด ชาวคริสเตียนไม่ละทิ้งศาสนาของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพระคริสต์ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ศาสนาอิสลาม, ศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์เป็นศาสนาหลัก นอกจากนี้ยังมีศาสนาอื่นที่เล็กกว่าอีกมากมาย ไม่มีใครรู้ว่าการขยายตัวนี้เริ่มต้นขึ้นที่ใด เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆนับตั้งแต่การคงอยู่ของโมฮัมหมัด ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามนั้นเก่ามาก ชาวคริสเตียนเป็นที่รู้จักอย่างดีมากและยังมีอื่นๆอีกมากมาย ทุกคนมีศาสนาของตนเอง พวกเขามีศาสนาที่แตกต่างกันและชื่อที่แตกต่างกันดังนั้นจึงเกิดความสับสน พวกเขาไม่รู้ว่ามีเพียงสี่คัมภีร์ศาสนาหลักเท่านั้น ศาสนาเทพและศาสนาบราห์มินรวมอยู่ในคัมภีร์ศาสนาเหล่านั้น บราห์มินกลายเป็นเทพ, ผู้ที่ต่อมากลายเป็นจักรบ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ มีการร้องเพลงว่า: ขอคารวะต่อบราห์มิน พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมาและก่อตั้งศาสนาบราห์มิน, เทพและจักรบ คำศัพท์เหล่านี้มีอยู่ แต่พวกเขาอ่านทุกสิ่งเหมือนนกแก้ว นี่คือการปาทนาม ผู้คนเชื่อว่าบารัตเคยเป็นสวนดอกไม้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าลูกสร้างขึ้นเมื่อใด ลูกสร้างขึ้นอย่างไร และใครเป็นผู้สร้าง พวกเขาไม่รู้ว่าคุณวิญญานสูงสุดคือใคร ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นลูกกำพร้า เหตุนี้เองจึงมีการต่อสู้รบราอย่างมากมาย พวกเขายังคงมีความสุขในการแสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อไป เวลานี้พ่อได้มาเพื่อนำแสงสว่าง ท่านให้การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ลูก เมื่อสวดมนต์ให้น้ำมันแห่งความรู้แก่ลูก ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่าง พ่อได้ให้ตาที่สามแก่ลูกแต่ละคน แม้ว่าเทพจะถูกแสดงพร้อมกับตาที่สาม ผู้คนก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ในความเป็นจริงลูกมีดวงตาที่สาม แต่พวกเขาได้แสดงให้เห็นเทพพร้อมกับตาที่สาม ไม่มีการกล่าวถึงบราห์มินในกิตะ พวกเขาได้แสดงสงครามระหว่างฆราวาสและพณิกและรഥมาศีกในกิตะ พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาจะบอกลูกว่า: คุณไม่เชื่อแม้กระทั่งในคัมภีร์! ลูกสามารถบอกพวกเขาได้ว่าเหตุใดเราจึงไม่เชื่อในคัมภีร์ เป็นเพราะเรารู้ว่าทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้รับการจดจำ ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น ผู้คนของบารัตไปสวามิภักดิ์และกลับมาเสื่อมในศาสนาและการกระทำของพวกเขา และเหตุนี้เองเวลานี้พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าฮินดู เวลานี้พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ ใครทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์? ราวัน! ผู้คนเฝ้าหุนจำลองของราวัน พวกเขาคิดว่ามันดำเนินมาตั้งแต่ในยุคอดีตกาล อย่างไรก็ตามอาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย มายาได้ทำให้สติปัญญาของพวกเขากลายเป็นหินอย่างสมบูรณ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากหินให้เป็นมนุษย์ที่สูงส่ง หลังจากที่ลูกได้เข้าไปสู่ยุคเหล็กแล้วเท่านั้นที่จึงจะสามารถก่อตั้งยุคทองได้ พ่ออธิบายสิ่งนี้ แต่เทพจะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครเลย เวลานี้ลูกกุมาริได้หมั่นหมายแล้ว ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นราชินี ลูกถูกลักพาตัวนั่นคือลูกดวงวิญญาณได้รับการบอกว่า: ลูกเป็นของพ่อแล้วลูกก็ลืมนพ่อ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและเป็นของมายา อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการวิ่งหนีหรือการถูกลักพาตัว จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ มีความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงท่านนั้นหลายคนมีสำนึกที่เป็นร่างและกระทำการที่เป็นบาป พ่อรู้ว่าบางดวงวิญญาณไม่จดจำท่านเลย พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างและทำบาปมากมายและดังนั้นโทษของบาปจึงกลับมาเติมเปี่ยมหนึ่งร้อยเท่า แทนที่จะแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่น พวกเขาเองกลับลืมนหนทาง แล้วพวกเขาก็ยิ่งกลับมาตกต่ำมากขึ้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ผู้ที่ปีนขึ้นไปลิ้มรสความหวานชื่นของน้ำทิพย์แห่งสวรรค์ ผู้ที่ตกลงมานั้นจะถูกบดขยี้โดยสิ้นเชิง อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ดูสิว่าสร้างความแตกต่างได้มากแค่ไหน! บางคนศึกษาเล่าเรียนและไปถึงท้องฟ้า ในขณะที่คนอื่นๆตกลงมาสู่พื้น หากสติปัญญาของพวกเขาหิบ พวกเขาที่ไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ บางคนบอกบาปว่าพวกเขาไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ บาบพูดว่า: โอเค เพียงแต่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูกแล้วพ่อจะให้ความสุขแก่ลูก อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้จดจำพ่อเลย! หากลูกจดจำพ่อ ลูกก็จะเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจดจำพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกไม่สามารถไปยังดินแดนแห่งความสุขได้ถ้าลูกไม่จดจำท่าน ลูกสามารถได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อที่ไม่มีตัวตน ส่วนที่เหลือทั้งหมด

ให้ความสุขเพียงชั่วคราเท่านั้น เมื่อใครบางคนมีลูกหรือได้รับพรและถูกลืบทอดด้วยอำนาจลึกลับ และแล้วศรัทธานั้นก็ถูกปลุกฝัง หากใครบางคนได้รับประโยชน์สองถึงสี่ล้าน เขายกย่องผู้ที่เขาได้รับสิ่งนั้น, แต่ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งชั่วครา เขาไม่สามารถได้รับพลานามัยที่ดีหรือความมั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาตเกิด อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่รู้อะไรเลย แต่ลูกไม่สามารถตำหนิพวกเขาได้! พวกเขาเพียงแค่มีสความสุขกับความสุขชั่วครา พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้อำนาจในการปกครองของสวรรค์แก่ลูก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! บางคนไม่สามารถอธิบายสิ่งใดเลย บางคนเข้าใจ แต่เพราะพวกเขาไม่มีโยคะที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกศรจึงยังไม่ถูกใคร ด้วยความมีสำนึกที่เป็นร่างจึงมีการทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง โยคะคือสิ่งหลักเป็นไปด้วยพลังของโยคะที่ลูกกลายเป็นนายของโลก พระเจ้า,ไม่ใช่กฤษณะที่สอนโยคะโบราณแก่ลูก การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นดีมาก เมื่อลูกไปและดูละคร ฉากทั้งหมดปรากฏขึ้นในจิตใจของลูก อย่างไรก็ตามต้องใช้เวลาที่จะอธิบายสิ่งนั้นแก่บางคน มันก็เหมือนกันกับที่นี้ เมล็ดและต้นไม้วางจรัสชัดเจนนมาก นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที: ดินแดนแห่งความสงบ, ดินแดนแห่งความสุข และดินแดนแห่งความทุกข์ อย่างไรก็ตามลูกควรสามารถจดจำสิ่งนั้นได้ สิ่งหลักคือคำแนะนำของพ่อ พ่อพูดว่า: โดยการจดจำพ่อ ลูกจะรู้ทุกสิ่ง อัจชะ ชีพบาบาจดจำลูกๆ บราห์มาบาบาไม่ได้จดจำลูก ชีพบาบารู้ว่าใครคือลูกๆที่มีค่าของท่าน แน่نونท่านจะจดจำลูกๆที่มีค่าและเป็นประโยชน์ในงานรับใช้ของท่าน ผู้นี้จะไม่จดจำใคร ดวงวิญญาณนี้ได้รับคำแนะนำว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 เพื่อที่จะมีโชค จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว การมีความรักหมายถึงการทำตามศรัทธาของผู้เดียวต่อไปในทุกย่างก้าว

2 ทำการกระทำที่เป็นบุญอย่างแนนอน การทำบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน จดจำพ่อและเตือนทุกคนให้ระลึกถึงพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รับผิดชอบซึ่งพร้อมกับการทำงานทางกายภาพก็ทำงานของการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยจิตใจของลูกด้วย
ในขณะที่ทำงานทางกายภาพใด ๆ จงตระหนักอยู่เสมอว่าลูกเป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้เพื่อให้คุณประโยชน์โลกบนเวทีโลก “ ฉันได้รับความรับผิดชอบอย่างมากในการทำงานของการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยสภาพจิตใจที่สูงส่งของฉัน “เมื่อลูกมีความตระหนักรู้เช่นนี้ ความไม่ระมัดระวังทั้งหมดจะจบสิ้นลงและแทนที่จะเสียเวลาลูกจะประหยัดเวลา ในขณะที่พิจารณาว่าทุกวินาทีที่มีค่าลูกจะเฝ้าแต่ใช้มันไปในทางที่มีค่าเพื่อประโยชน์ของโลกและเพื่องานของการเปลี่ยนแปลงสิ่งไม่มีชีวิตและสิ่งมีชีวิต

คติพจน์: เวลานี้แทนที่จะเป็นนักรบจกกลายเป็นโยคี

***** โอม ชานติ *****